

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

ความเห็นแก่ได้ - ความเห็นแก่ให้

(หลวงตามะตาดอนุเคราะห์เงินบางส่วนที่ยังขาด เพื่อซื้อรถให้กับมูลนิธิธรรม
มิกชนเพื่อคนตาบอดในประเทศไทย จ.ลำปาง ประมาณ ๑๗๐,๐๐๐ บาทเศษ จากนั้น
ท่านเทศน์ต่อว่า)

...อย่างนี้แหละช่วยโลก ให้พิจารณาซิพี่น้องทั้งหลาย เรียกว่าทั่วประเทศไทยนะ
ที่วัดๆ นี้ช่วย ทุกภาคเลยไม่มีเว้นภาค เรียกว่าทั่วประเทศไทย แล้วแต่ความจำเป็นมี
ทางไหน ๆ ภาคไหน เราช่วยมาตลอดอย่างนี้ เรียกว่าใต้ดิน ที่เงิบๆ อยู่ใต้ดินทั้งนั้น
เงิบ ช่วยทั่วประเทศไทย เป็นใต้ดินมานานแล้ว ใต้ที่ออกบนดินพึ่งมีตอนนี้เท่านั้น ใต้
ส่วนใต้ดินนี้เป็นพื้นฐานตลอดมาเลยละ เราช่วย

เมื่อวานนี้วังสะพุงหรืออะไร ที่เขามาเมื่อวานนี้เขามาขออะไรอีกนะ ที่แรกเราไป
แล้วถามเขาว่ามีอะไรบกพร่องบ้าง เขามาขออะไรเราก็ให้ตามนั้นหมดเลย อันนี้ผู้ที่เข้า
มาติดต่อเมื่อวานขึ้นนี้หรือยังงี้ เขาไปกรุงเทพฯ ตอนนั้นเขาไม่อยู่ พอเขามาเขาก็ทำ
หน้าที่อยู่นั้นว่าบกพร่องสิ่งนั้นเขาก็เลยมาขออีก เราก็ตัดไปเสียก่อน ว่าเวลานี้ขาดวรรค
ขาดตอนแล้ว เป็นอันใหม่ไปแล้ว เหมือนคนอื่นมาขอทั่ว ๆ ไป เราว่าอย่างนี้ เพราะ
ภาระของเราตัดจากนี้ขึ้นทางนั้น ตัดจากนั้นช่วยทางนั้นอยู่ตลอดนี่นะ เข้าใจไหมละ จึง
ให้ตัดเอาไว้ก่อน คือเขามาขอทีหลัง ตอนที่เราเอาของไปส่งเขาแล้วถามว่าเครื่องมือมี
อะไรที่ขัดข้องในโรงพยาบาลนี้ คือจะให้แล้วนะ เขาบอกว่าระยะนี้ไม่มีอะไร ตอนนั้นคน
นี้เขาไปกรุงเทพฯ พอกลับมาเขาก็สืบตามมาเลย เขาจะมาขอว่าขาดอันนั้น ที่นี้มันเลย
มาแล้ว เป็นอันว่าขาดวรรคขาดตอน ก็เลยเป็นอันว่างดไว้ก่อน เราช่วยทางอื่นเรื่อย ๆ
ไป

เงินเราเป็นอย่างนั้นนา มีไม่ได้ หลวงตาวันนี้มีเงินไม่ได้ หมด มีเท่าไรหมด
อย่างนั้นแหละพี่น้องทั้งหลายทราบทั่วหน้ากัน ไม่เคยมีเงินติดตัวคือหลวงตาวันนี้
ประกาศป้างได้เลยเต็มหัวอก ตั้งแต่เริ่มสร้างวัดมาเพราะอำนาจความเมตตา มันมีก่อน
สร้างวัดอยู่แล้ว มีอะไรมา ออกตลอดเวลา ออกเรื่อย ๆ โอ๊ย คนทุกซัคนจนน้อยเมื่อไร
ส่งเงินไปให้เป็นหมื่น ๆ แสน ๆ เป็นล้าน เป็นล้าน ๆ ก็มีนะ คือมีเหตุผลที่ควรจะได้รับ
การสงเคราะห์จากเรา ถึงขนาดล้านก็ให้ ล้าน ๆ ก็ยังให้ เอาความจำเป็นประกอบ
กับว่าเรามีเงินในระยะนั้นเราก็ให้ไป ทั่วประเทศไทย เรียกว่าทุกภาคเลยช่วยอย่างนี้
มา ช่วยแบบนี้เงิบ ๆ นะ เราช่วยเงิบ ๆ

ถ้าทางไหนที่เขาออกหนังสือพิมพ์ว่า คนนั้น ๆ มีความจำเป็นอย่างนั้น เขาก็เขียนบ้านเลขที่อะไร ๆ ไว้ เราก็ดูตามบ้านเลขที่ที่สืบถามไป จะทางจดหมาย ทางโทรศัพท์ จนได้ความชัดเจนเรียบร้อยแล้ว บางทีไปดูเองก็มี ถ้าไกลไปดูไม่ได้ก็หาหลักฐานพยานมาพูดอีกทีหนึ่งทางโทรศัพท์ จนเป็นที่แน่นอนไม่สงสัย เราก็ช่วยส่งเช็คไป ๆ ตามบ้านเลขที่ เขารับแล้วเขาก็ตอบจดหมายมานี้มากทั่ว ๆ ไปนะ จังหวัดต่าง ๆ ตามภาคต่าง ๆ เราปฏิบัติมาอย่างนี้

ถ้าเป็นหนังสือพิมพ์นี้เราจะพูดก็ได้เราไม่พูดก็ได้ ถ้าเป็นเรื่องส่วนตัวจริง ๆ นั้นเราไม่เคยพูดเลย ให้แล้วเหมือนไม่ให้ เป็นล้าน เป็นล้าน ๆ ก็ตาม เพื่อรักษาศักดิ์ศรีเขา เราไม่ลบหลู่ศักดิ์ศรีเขาด้วยการให้ของเรา ซึ่งเป็นการทำลายศักดิ์ศรีเขาอย่างนี้เราไม่ทำ ให้ไปแล้วเงียบไปเลย ๆ มีมากต่อมาก ตามอธยาศัยของเรา เพราะเราไม่ได้ให้ด้วยความอยากโด่งอยากดังอยากมีชื่อเสียง แล้วประกาศกิตติศัพท์กิตติคุณของตนออกไปอย่างนั้นเราไม่มี มีตั้งแต่ความเมตตาแล้ว ๆ ให้แล้วผ่านไป ๆ เงียบไป ๆ ตลอดมา มากต่อมากนะ

ไอ้ที่เปิดเผยก็คือสร้างสถานสงเคราะห์โรงร่ำโรงเรียนโรงพยาบาลที่ราชการต่าง ๆ อย่างนี้ นี่เป็นที่เปิดเผย บอกไม่บอกใครเขาก็รู้ นี่เราทำอย่างนี้ตลอดมา ไม่ได้มีละ เงินติดตัวนี้ไม่มี ดังที่เคยพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังแล้วว่า บางครั้งติดหนี้เขาก็มี ติดก็ยอมติด ติดด้วยการให้ทานไม่เสียหาย ขนาดนั้นแหละ คือความเมตตาสงสารนี้ มีเท่าไรให้เท่านั้น หมดยไปแล้วยังอยากให้อีก นี่อำนาจความเมตตา เป็นข้าศึกกันกับความเห็นแก่ได้ ความเห็นแก่ได้กับการเห็นแก่ให้นี้ต่างกัน

การให้ การเห็นแก่ให้อย่างเดียว นี่เป็นความร่มเย็นแก่โลกทั่ว ๆ ไป แม้ที่สุดสัตว์เดรัจฉานเขาก็ร่มเย็น เดินไปชิตามทางวัดป่าบ้านตาดไปถึงบ้านคำกั้ง หมาเขาจะรออยู่ตามสายทาง เพราะความเมตตาจากคนวัดของเรา เอ้ออาหารเศษเหลือไปแจกให้ตามรายทาง หมาจำได้กระทั่งรถนะ บางทีรถเขาไปข้างหน้า รถเขาไปแจกข้าวเราวิ่งไปตามหลังเห็นหมามันวิ่งมานี้ โถ พวกที่รออยู่แล้วก็มี พวกที่วิ่งมาก็มี นั้นเย็นกระทั่งถึงหมาเข้าใจใหม่ละ อำนาจแห่งการให้ทานนี้ การเสียสละ หมาก็เย็น นี่การให้ทาน ออย่าว่าแต่มนุษย์ของเราเย็นเลย ตลอดถึงสัตว์เขายังเย็น

นี่มันขัดกันตรงที่ว่า อันหนึ่งเห็นแก่ได้ มีเท่าไรจะเอา ๆ กินไม่หยุดไม่ถอย กินไม่อิ่มพอ กินจนกระทั่งคนอื่นเดือดร้อน ตลอดถึงชาติบ้านเมืองเดือดร้อนไปตาม ๆ กัน เพราะความเห็นแก่ได้ พิจารณาเทียบกันซิ ต่างกันอย่างไรบ้าง ความเห็นแก่ได้ทำโลกให้ฉิบหายไปตาม ๆ กันหมดได้โดยไม่ต้องสงสัย คือความเห็นแก่

ได้จะไม่มีคำว่าพอ ได้เท่าไรไม่พอ ได้เท่าไรยิ่งเสริมความอยากให้มากขึ้น ๆ เอา
จินตนาศนิบหายได้ด้วยความอยากตัวนี้เอง

ความอยากนี้เป็นเหมือนไฟ สิ่งที่ได้มาเป็นเหมือนเชื้อไฟ ได้เท่าไรแทนที่จะ
พอไม่พอ เหมือนไฟไม่พอกับเขื่อนั้นแหละ เชื้อมีมากเท่าไรไฟจะยิ่งแสดงเปลวขึ้น
ให้ไฟกลัวเขื่อนี้ไม่มี ให้ความอยากความเห็นแก่ได้นี้กลัวสิ่งที่ได้มานั้นไม่มี นี่ละโลก
จึงร้อน นี่เรียกว่าฝ่ายทำลาย ส่วนธรรมฝ่ายส่งเสริมฝ่ายอุ้มชู ให้ได้รับความสุขความ
เจริญ แต่ความเห็นแก่ได้เป็นฝ่ายของกิเลส ทำโลกให้เดือดร้อนวุ่นวายไปหมด นี่ความ
เห็นแก่ได้ มันไม่มีพอนะ คือได้เท่าไร จะเอามาให้ ความเห็นแก่ได้จะให้พอไม่มี ให้มา
เท่าไร ได้มาเท่าไรยิ่งเพิ่มความอยากขึ้นมาก มากขึ้น ๆ นี่มันตรงกันข้าม ท่านจึงเรียก
ว่า ธรรมหนึ่ง อธรรมหนึ่ง อธรรมไปที่ไหนเป็นไฟไปหมด ธรรมไปที่ไหนเย็นไปหมด
ต่างกันอย่างไร ให้พี่น้องทั้งหลายเทียบเคียงกัน

คำว่าอธรรม ก็คือฝ่ายกิเลสซึ่งเป็นข้าศึกของธรรม ของสัตว์โลกนั้นแล ธรรม
เป็นประโยชน์ เป็นคุณแก่โลกเช่นเดียวกัน นั่นเป็นอย่างนั้นนะ โลกจึงต้องมีธรรม ถ้ามี
แต่ธรรมอย่างเดียว พินาศนิบหายไปหมด เพราะมีแต่การทำลายอย่างเดียว อธรรมไม่
มีการส่งเสริม ไม่มีการบำรุงรักษา ไม่มีความเห็นอกเห็นใจกัน ไม่มีความเมตตา มีแต่
เห็นแก่ได้ ๆ ถ้ายึดเอาเท่านั้น เรียกว่าอธรรม กินไม่พอ ๆ ไหมไม่เลือก อะไรไหม้ได้
หมดไฟนี้ ไม่เห็นมันไหม้แต่แผ่นดินเท่านั้น ธรรมจึงเทียบกับแผ่นดิน แผ่นดินนี้ไฟมา
เท่าไร ก็เผาไหม้แหละ นี่ธรรมนี้กิเลสตัวไหน ๆ ที่มาเป็นภัยนี้ ทำลายไม่ได้ ทำลาย
ไม่ลง ธรรมจึงต้องมีครองโลกเป็นคู่เคียงกันมา ธรรมเป็นเครื่องกำจัดปิดเป่า สิ่งเหล่านี้
นั้นเป็นพื้นเป็นไฟเผาไหม้มา ถ้ามีธรรมแล้วไฟก็จะดับดับลง ถ้าไม่มีธรรมแล้วไฟจะดับ
ไม่ได้นะ

ขอให้พี่น้องทั้งหลายพิจารณาก็แล้วกัน เทียบเรื่องของความเห็นแก่ได้ กับ
การเห็นแก่ให้ต่างกัน คุณสมบัติต่างกัน โทษทางอธรรมเป็นโทษล้วน ๆ ทางธรรม
นี้เป็นคุณล้วน ๆ วันนี้ไม่ได้พูดอะไรมากนัก พูดเพียง ๒ ข้อ ข้อหนึ่ง ความเห็นแก่ได้
มีเท่าไรไม่พอ กลืนได้หมด ไม่มีพอ อันหนึ่งเห็นแก่ให้ ให้ได้หมด แม้หมดไปแล้ว
ยังอยากให้อีก นั่น เรียกว่าธรรม

โรงพยาบาลบุงคล้ากำลังจะสร้างตึก เห็นแก่ให้เห็นไหมนี้ นี่กำลังจะสร้างตึกแล้ว
ถ้าหากไม่มีอะไรแก้ไขตัดแปลงก็จะเริ่มดำเนินงานเลย ประมาณราคาค่าก่อสร้าง ๔ ล้าน
กว่า

ได้ทราบว่าคุณศิษย์ทางกรุงเทพฯ เขาโทรฯ มา เขาเดือดร้อนแทนเรา และเป็น
ความจริงใช่ไหม ไม่ทราบนะ เขาว่าทางโทรทัศน์เขาออกทุกช่องโจมตีหลวงตา โธษ

โถมตีก็โถมตีเถอะ ถึงขยะ หมามันอยู่ในถึงขยะ มันเห่าฟ่าก็ช่างหัวมันซี เราตอบ
เท่านั้น อย่างมากกังวลกับเรา ความพอดิบพอดีอยู่กับเราหมดแล้ว เราไม่ต้องการ
อะไรมาเพิ่มเติมเรา เท่านั้นตอบบ๊ีบไปเลย เพราะเราไม่มีอะไรกับโลก เราช่วยโลก
ด้วยความเมตตาแล้วนั้น ๆ อะไรจะมาเห่ามาหอน เราไม่สนใจ เข้าใจไหม ประสาถึง
ขยะ จะเอาทองทั้งแท่งไปแข่ง เอาแพ้อะชนะกับถึงขยะได้ยังไง ฟังเอาซิ ธรรมพระ
พุทธเจ้า ทองทั้งแท่ง แล้วจะมาแข่งกับถึงขยะ เห่าวอก ๆ ขึ้นฟ้าได้ไง เวลาเห่าขึ้น
ฟ้า น้ำลายมันก็พุ่งขึ้นฟ้า มันก็มาปะหน้าตัวเองเท่านั้นแหละจะไปไหน บุญกรรม
ออกใครเข้าใครไม่มี ตรงเป้งเลย ใครจะอวดเก่งขนาดไหนก็อวดเถอะ อวดกับเรื่อง
กรรมนั้นะ เก่งขนาดไหนก็อยู่ที่อำนาจของกรรม หนนี้อวดเก่งทำชั่ว กรรมก็เก่งทางชั่ว
บ๊ีบกันตลอดเวลา นี่ละกฎธรรมชาติใครลบล้างไม่ได้ คือ กฎแห่งกรรม เพราะฉะนั้น
ใครจึงอย่าอวดอำนาจวาสนา อวดกรรมนี้อวดไม่ได้นะ กรรมอยู่เหนือทุกอย่างเลย อวด
เก่งเท่าไรในทางชั่ว ความชั่วยิ่งเก่งขนาดนั้นนะ จึงไปตาม ๆ กัน

สำหรับหลวงตานี้ ก็เคยพูดให้พี่น้องทั้งหลายทราบมาตั้งหลายปีแล้วนี้
นะ คือ เราปลงตกเสียทุกอย่างแล้ว พุดรวมแล้วก็เรียกว่า ๕๐ ปีแล้ว เราปลงตกหมด
สามแดนโลกธาตุนี้ไม่มีอะไรมาข้องในหัวใจเราเลย แล้วสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของโลกธาตุ
เป็นเรื่องแดนสมมุติ แดนวิญจกรวิญจทุกซ์ อะไรจะมากก็อยู่ในวงของมันนั้น จะไปตีกับ
มันอะไร เราพูดจริง ๆ เราช่วยโลกด้วยความพอดทุกอย่างแล้ว เราบอกแล้ว ใครจะ
มาหาเรื่องราวอะไรกับเรานั้น ก็เรื่องของเขาหาเรื่องใส่เขาเอง ๆ ไม่ได้หาเรื่อง
ใส่เรา ก็เราพอดแล้ว เราไม่เอา ชมเราก็ไม่เอา ตีเราก็ไม่รับ ไม่รับโดยหลักธรรม
ชาติของมัน ไม่ใช่เราปิดออกอย่างนี้นะ มันเป็นเอง เหมือนน้ำตกลงบนใบบัว ตก
บ๊ีบกลิ้งบ๊ีบ ๆ ไม่ซึมซาบกัน ลักษณะของโลกกับธรรมก็เป็นอย่างนั้นเหมือนกัน บ๊ีบ ๆ
นี่ก็ออกเลย ๆ เป็นธรรมชาติของมัน

เราช่วยโลกด้วยความอิมพอดทุกอย่างแล้ว เราไม่มีอะไรติดจิตติดใจ
ของเรา เพราะฉะนั้นใครจะเอาอะไรมาโปะเราก้เท่ากับโปะเจ้าของ ๆ นั่นแหละ
โปะมากโปะน้อย เจ้าของก็แบกไปเอง แบกไม่ไหวก็ให้ทางจำนรกยมบาลนรกมา
ช่วยแบกลงไปนรกเท่านั้นเอง ก็มีเท่านั้น นี่แหละเรียกว่า ธรรม

เราทำด้วยความเป็นธรรม ด้วยความเชื่อธรรม เมตตาก็คือเมตตาธรรม ทุก
อย่างกับโลกนี้แล้ว สุด จนไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัว ฟังซิช่วยขนาดไหน ช่วยขนาด
นั้นแล้วมันจะชั่วช้าลามกตกนรกอเวจีก็ให้มันตกไป เรื่องลมปากคน แต่ธรรมชาตินี้
เหนือทุกอย่างแล้ว เราพอดทุกอย่างเราจึงไม่สนใจกับอะไรแล้ว ช่วยโลกไป พอดถึงวัน
แล้วก็ติดผิงเดียวเท่านั้น ไม่ยุ่ง เท่านั้นพอด เวลานี้ยุ่งก็ยุ่งเพราะโลกมันทุกซ์ ช่วย

เหลือกัน ไม่งั้นก็จะกัดจะฉีก จะกลืนจะกินกัน เป็นเนื้อเป็นหนังสด ๆ ร้อน ๆ ไม่ต้อง
ต้มต้องแกง มันก็จะกลืนลงไปอย่างนั้น ก็ตีปากไว้บ้างเท่านั้นเองไม่มีอะไร เอาละวันนี้
ให้พร กำลังจะ ๙ โมงแล้ว

*****

**

ยอดรับบริจาคทอดผ้าป่าช่วยชาติ ที่สวนสมเด็จศรีนครินทร์ จ.ร้อยเอ็ด

26 พฤษภาคม 43 เวลา 14.00 น.

- เงินบาท **3,162,724.-**
- เงินดอลลาร์ **1,821.-** ดอลลาร์
- ทองคำ **5 กิโลกรัม 56.70** บาท

เปิดดูข้อมูล ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาพูดอะไร

WWW.Luangta.com